

ஐந்தாம் பருவம் கல்விக்கான ஐந்தாம் பருவம் கல்விக்கான மீது ஒரு ஓப்பாரி. இது காவியம் அல்ல விபச்சாரம். பாசிசபார்பன இந்து வறிக் கு ஒரு நியாயப் படுத்துத் தல்.

பம்பாய் சினிமா பற்றிய விமர்சனம் இன்னும் ஓய்ந்து விடவில்லை. பம்பாய் படம் பற்றியும் அதன் குறுக்கு வெட்டுமுகத் தைப் பற்றியும் அதிகளவில் இலங்கை வாசகர்கள் மத்தியில் யமுனா ரயநே திரன் ஒரு கருத் தை ஏற்படுத்த முனைந் திருக்கிறார். இப்படம் சிறந்த படம் என பாராட்டியதுடன் இது இந்தியாவின் ஜனநாயகம், சிறுபான்மை ஐக்கியத்தின் ஒரு சின்னமாகவும், மணிரத்தினத்தின் நரேமையின், மனச்சாட்சியின் பக்கங்கள் எனவும் பாராட்டினார். இதுபோன்று இவர் பல வழிகளில் பம்பாய் படத் தை நியாயப் படுத்துத் தி வருகிறார்.

பம்பாய் படம் அடிப்படையில் மக்களுக்கு எதிரானது. சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளுக்கு எதிரானது. அந்த வகையில் தமிழ் தசே விடுதலைப் போராட்டத் துக்கு எதிரானது. சுயநிர்ணய உரிமைக்கு குழிபறிப் பது.

பம்பாய் படம் மலம் மணிரத்தினம்,; இரண்டே இரண்டு மதத்தீ விரவாதிகளே இது போன்ற வன்முறைகளைக் கவி அழகை கின்றனர் என்ற பபிமானத் தை இட்டுச் சின்றார். அத்துடன் பம்பாய் கலவரம் முஸ்லீம் மக்கள் தான் நடத்துகின்றனர் என்ற வகையில் படத்தில் முஸ்லீம் களை நெருக்கமாக காட்டி விடுகின்றார்.

பம்பாய் படம் வளியிடப்பட முன்னமே மதக்கலவரத்தை தணிப்பியவர்களுள் ஒருவரான பால்தாக்கரேக்கு போட்டாக் காட்டி அதன் அனுமதியை மணிரத்தினம் பெற்றும் இருந்தார். இதை மணிரத்தினமே ஒத்துக் கொண்டார். அதை ஒட்டி பால்தாக்கரே வழங்கிய பட்டிபடத்தின் மீதான எல்லா விமர்சனத்தையும் தகர்க்கின்றது.

""மணிரத்தினத்தின் பம்பாய் மிகச்சிறந்த படம். நான் படத்தைப் பார்த்தேன். சிலமாற்றங்கள் மட்டும் செய்யச் சொன்னேன், அவ்வளவு தான். பம்பாய் கலவரத்துக்கு நான் வருவது போல் ஒரு காட்சி வருகிறது. அது உண்மையல்ல. நான் எதற்காகவும் வருந்தவில்லை. கலவரத்தை சிவசேனை ஆரம்பிக்கவில்லை. நாங்கள் பதிலடிதான் கொடுத்தோம். (மற்றபடி) இது மணிரத்தினம் உருவாக்கியுள்ள அற்புதமான படம். படத்தை நான் வகைப்படுத்தினேன்.""
-டமைஸ் ஆஃபி இந்தியா- மார்ச் 31

இந்தவகையில் கலவரத்தைத் தொடங்கிய பால்தாக்கரே சிறந்த படம் என பாராட்ட முன் வரும் போது படம் பார்ப்பன அடிப்படையை பாதுகாப்பது புகிரிகிறது.

பார்ப்பன இந்து வெறி கொண்ட கதாநாயகன் அப்பாவின் எதிர்ப்பையும் மீறி நடந்த திருமணம் அதன் பின் ஒற்றுமையாகும் குடும்பமும், பம்பாய் கலவரம் குறுக்கிட்டு அனுமதி கொடுக்கிறது. தீபற்றி வீட்டில் பெற்றோர் கருகிச்சாக, பிள்ளைகள் தொலைந்து போக, பின் தடேபி கண்பிபிக்க, மனிதச் சங்கிலிப் போராட்டத்தை தொடங்கி படம் முடிந்து விடுகின்றது.

பம்பாய் கலவரத்தை குறுக்குவெட்டுமுகமாகக் காட்ட எத்தனையோ உண்மைச் சம்பவங்கள் இருக்க காதலும், பணிகளின் பாலியல் உறுப்புகளும் தவேபட்டாள்து மணிரத்தினத்திற்கு.

இது வறும் நடுத்தர வர்க்க இயலாமையை, அதன் சாதகத் தன்மையை மணிரத்தினம் நியாயப்படுத்த, பாதுகாக்கச் செய்யப்பட்ட மாபெரும் மோசடி. இதன் மூலம் இந்திய பாசிச பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை, ஆட்சியை பாதுகாக்க முயல்வதாகும். சிறுபான்மை இன, மத, சாதி அடிப்படையிலான பரிவாகளை அடக்கி ஒடுக்க முயல்வதாகும். இதன் மணிரத்தினத்தின் படை, படம் வளையப்படுத்துகிறது.

""எவனோ அடித்துக்கொள்ள ஏன் சாகவேண்டும்?"" என மணிரத்தினம் புலம்புகிறார். நீங்கள் பார்பர் மசூதியை இடையுங்கள், முஸ்லீம்களாகக் கொல்லுங்கள் நாங்கள் ஆதரவு தருகிறோம் என இந்துவெறியர்களுக்கு ஆதரவு தருகிறார்.

ஒரு சினிமாவின் உள்ளடக்கம் முக்கியமானது என்பதை மணிரத்தினம் சிறப்பாகப் புரிந்துள்ளார். முஸ்லீம்கள் மீது சந்தேக காதல் மிக அவசியமான உள்ளடக்கமாகிறது. உயர்ந்த காதல், அதன் உணர்ச்சிகள், அவர்களின் அழகுகள், குலுங்கி எழும் மார்பகம் என்பன படத்தின் அடிப்படையை திசைதிருப்பப் போதுமான உள்ளடக்கமாகும். பெண்களின் உடல் உறுப்புகளை வைத்து திரைப்படக் கருவை திசைதிருப்பி ஆண் ரசிகர்களுக்கு எச்சில் வடிய வைத்து விபச்சாரம் பண்ணியுள்ளார் மணிரத்தினம். பாலியல் உறுப்புகளைக் காண ரசிகன் மீண்டும் வருவான் தன் கஜனாவிலி பணம் நிறையும் என அவருக்கு நன்கு தெரியும்.

கதாநாயகி ஒரு முஸ்லீம் பெண்ணாக வரும் இடத்தில் இந்துவான கதாநாயகன் முஸ்லீமாக மாறியிருப்பின் படம் எடுத்த எடுப்பில் தடையெதிர்ப்பர். ஏன் எனின் ஆணாதிக் சமீகம், பார்பன இந்து மதவெறி ஆதிக்கத்தை எதிர் மறையாய்

அங்கீ கரித்திருக்காது. இதைப் பணுவதன் மஹம் தன்னை முஸ்லீம் எதிர்பாளனாக பிரகடனம் செய்கிறார் மணிரத்தினம்.

அயோத்தி கோவில் கட்ட நிதி உதவி கோரிவரும் போது கதாநாயகி அதிரந்து நிற்க, கதாநாயகனை கட்டிச் சென்று பணம் கொடுத்தானா? யார் அறிவார். அவ்விடத்தில் மௌனம். இதுதான் மணிரத்தினத்தின் விமர்சன நோக்கு.

பாபர் மசூதி இடிக் ரதயாத் திரை சலெல்லும் பார்ப்பன பாசிச இந்து மதவெறிக் குண்டர்களை எதிர்கொள்ளும் முஸ்லீம் கதாநாயகியை அக்குண்டர்கள் மனிதாபிமானமாக விடுவிக் செய்கின்றனராம். ஆனால் ரதயாத் திரை ரதத்தில் எத்தனையோ தலகைகள் (முஸ்லீங்கள்) உருண்டது என்பது உண்மையாகும்.

இவ்விரு சம்பவத்திலும் கதாநாயகி தனது கணவனிடம் இது ஏன் எனக் கேட்கவில்லை. இது தான் பார்பனன் மணிரத்தினத்தின் நரிக்குணம். மதாநாயகி தனது கருத்தைச் சலெல்ல மறுக்கும் இன்னிலையில் மணிரத்தினம் மசூதி இடிப்பை ஆதரிக்கிறார். இது போன்று நடுவீதியில் நின்று கதாநாயகன் உபதேசம் செய்யும் போது படம் ஊமையாகிவிடுகிறது. இது ஏன்? இதுதான் மணிரத்தினத்தின் நரேமயா?

கலவரம் தொடர்கிறது. ஏன் இந்தக் கலவரம் என யாரும் கேட்கவில்லை, இது ஏன்? இப்படியெல்லாம் கேள்விகேட்கால் பம்பாய் என்ற இக்காவியம் சிதறந்து விடுமோ? பார்பன இந்து வெறித்தனம் கேள்விக் குள்ளாகிவிடுமோ?

புதிலை எதிரெலியிடம் கட்டிக்விட்டு பாறகைள் மீது ஒரு ஒப்பாரி. இது காவியம் அல்ல விபச்சாரம். பாசிசபார்பன இந்து வறிகு ஒரு நியாயப்படுத்தல்.

""இயா அல்லா"" என பரமும் கச்சலுடன் திரையில் கலவரம் தொடங்கிய உடன் முஸ்லீம்கள் பொலீசைத் தாக்குகின்றனர், தீவகைக்கின்றனர். இதுதான் படத்தின் கலவரக் காட்சியின் தொடக்கம்.

படத்தின் தொடக்கம், தொடர்ச்சியாக முஸ்லீம்தாக்கலம் எம்எக் காட்டுவதும், அதிக அளவு காட்டுவதும், மிக நெருக்கமான குளோசப்பில் காட்டுவதும். இதன் மூலம் கலவரத்தின் முஸ்லீம்கள் நடத்தியதாகச் சித்தரிக்கின்றது.

உண்மையில் கலவரம் தொடங்கிய தனபது இரண்டு தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கத் தகராறில் கொல்லப்பட்டனர். 6ம் திகதி ""சாம்னா"" பத்திரிகையில் தலையங்கமாக, அவர்கள் முஸ்லீம்கள் தான் கொன்றனர் என எழுதி, கலவரத்தை தொடங்கினார் பால்தக்கரே. ஆனால் இதன் மணிரத்தினம் என்ற நரியன் இரண்டு மதக் கும்பல் மோதலாக ஏன் திரித்தான். இதன் விளங்கிக் கொள்ள படத்தில் ஒரு காட்சியே போதும். கதாநாயகன் கதாநாயகியை நோக்கி மதம் மாறி வரும்படி கோருவதன் மூலம் மணிரத்தினம் பார்பன இந்து உருபெற்ற ஒருவன் எனப்புவியும். இப்படி வறிகு வறி எழுதும் விடையைத் தன் படம் முழுதாகக் கொண்டுள்ளது.

அடுத்துமணிரத்தினத்தையையப் படுத்த சிலர் முன்கின்றனர். இந்தவகையில் யமுனா ராயநேத்ரின் ஈழமுரசிலும், வறே சில பத்திரிகைகளிலும் கலஞ்ஞன் என்பவன் யார் என முத்திரை குத்த முன்கின்றார். இது இன்று தம்முகத்தை மட்டி கலஞ்ஞன் பற்றி பொதுவாக நியாயப் படுத்துத் தும் வாதங்கள்.

யமுனா ராயநேத்ரின் கற்குகின்றார் கலஞ்ஞன் தீர்வு வகைத் தவேயில்லை என்கின்றார். அது அரசியல் வாதியின் வலையை என்கின்றார். இதன் மலம் மணிரத்தினத்தின் பார்ப்பன இந்து வெறி சமிகத்தைப் பாதுகாக்க முன்கின்றார். இதன் மலம் தான் எதன் பிரதி நிதி என்பதைபறை சாற்குகின்றார்.

தீர்வு வகைத் தவேயில்லை என்ற வாதம் ஒரு மோசடியாகும். இதைச் சொல்ல முனைபவர்கள் ஒரு உண்மையை மறக்கின்றனர். இதன் மலம் மணிரத்தினத்தின் பாசிசப் பார்ப்பன இந்து வெறி அம் பலமாகாமல் இதை அரசியல் வாதியின் வலையை என்றும் புரட்டிவிடுகின்றார். ஆனால் மணிரத்தினம் அதை ஏற்காதது மட்டும் இன்றி தனது சமிக அடிப்படையில் தீர்வு வகைத் துள்ளார். ஆனால் இன்று விமர்சனம் எழுதும் பத்திரிகைகள் மணிரத்தினத்திற்கு திருத்திக் கொடுத்துத், தமது சமிகத்திற்கேற்ப படத்தை திரிப் படுத்தியும், புகழ் பாடியும் உள்ளனர். இது தவே தான்? மூதலில் படத்தின் உண்மையையும், நடந்த நடந்த சம்பவத்தையும் ஒப்பிட்டு விமர்சிக்க வேண்டும். யதார்த்தத்தையதார்த்தமாக வெளியில் கற்கவும், விமர்சிக்கவும் வேண்டும்.

அடுத்து அரசியல் வாதி, கலஞ்ஞன், தொழிலாளி என்ற வறே பாடும் நீபிக்கும் வரை ஒரு சோசலீச சமிகம் கட்ட நீபிக்க முடியாது. இவர்களுக்குள்ளே இடவெளி இல்லாது போகும் போது தான் சமிகம் ஒரு சோசலிச சமிகத்தை கட்டி எழுப்ப முடியும். இது சோவியத், சீனாவில் நடந்தவகைக்கு ஒரு பதிப்பினையாகும். ஒரு மனிதன் அரசியல் வாதி, கலஞ்ஞன், தொழிலாளி என எல்லவிதமாகவும் இருக்க

வணேட்டும். இதனை மறுப்பது இருக்கும் இன்றைய பிற்போக்க சமூக நிலைப்பாட்டை பணுவதாக்கும்.

இப்பத்திரிகையில் சினிமா தொடர்பாக இரண்டு விமர்சனங்களான நாம் பிரசுரித்துள்ளோம். இவ்விரண்டு விமர்சனங்களும் இன்று சினிமாவின் சீ ரழிவுப் பாதையைத் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கின்றது. சினிமா எனப்படುವது மக்களுக்கு இலகுவில் தம் எடுத்த விடையைத் தை விளங்கப்படுத்தக் கூடிய ஒரு கலவைபிவமே. ஆனால் இவ்வடிவம் இன்று பணம் சம்பாதிப்பதற்கு தமது கற்பனைகளில் உருவாகும் புதிய சீ ரழிந்த கலாச்சாரங்களையும், மனிதனால் இயலாத விடையங்களையும் (ஒருவர் பலரை ஓரே நேரத்தில் அந்தரத்தில் பாய்ந்து பாய்தல் அடிப்பது) மற்றும் பாலியல் பலாத்காரக் காட்சிகளையும் காட்டுவதனுடாக பணிகளின் பாலியல் உறுப்புகளை அரகுகுறையாக காட்டி ரசிகர்களை தமது பணப்பெட்டியை நிரப்பிவருகின்றனர். இவ்வாறு சிரழிந்து செல்லும் படங்களை தயாரிப்பதன் மூலம் தாம் பயனடவைதுடன் ரசிகர்களை ஓர் கற்பனை உலகை நோக்கி நகர்த்தி அவர்களின் வாழ்க்கையை சீ ரழிப்பது பற்றி இரு கட்டுரையும் வளெப்படியாகத் தெரிவிக்கின்றன.